

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Malchvs Conf. 21. Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

temptrum edocuit. Afellum suum (ita corpus familiariter convitio appellitabat) calcitrantem non hordeo (ut ipse dicere solebat) sed paleis sustentabat, hoc est, fame, siti, labore edomabat. Latrones vim meditantes inferre viro, cælum errore viarum abductos, totâ nocte delusit. Ipse quoque demonum ludibria non semel impunè risit; quin Plutonem quandoque cum curru suo per terræ hiatus ad inferos redire compulit, irridendum etiam suis tunc puto, utpote sine Proserpinâ, quam spera verat, reducem. Iam sapiens ex humano domicilio eundem proseripit, non ita tamen, quin virginem gravibus verbis castigaret obsidione jam liberatam, quod pro pudore non excubans aditum demoni Amori fecisset. Porro terram triennio fruentem pluviâ beatâ recreavit. Cruce serpentum morsus exarmavit. Draconem coëgit fructum regum conscendere, & suapte sponte victimam se dare. Talis tamen ac tantus mori timuit, & moriturus animam suam ita alloqui est auditus.

Quid egredi anima, quid times? septuaginta ipsos annos Christo mares, & moritimes? Audi hæc orbis: Hilariones timent mori. Nos, ah! qualâ morbo prisu emorimur. Ex D. Hieron.

Va hominibus injustis, va impudentibus, va delicias & voluptates sectantibus, va superbis. Im ipso enim mortis articulo & angustiis inferni suo periculo discent Dei timore nihil esse præstantius.
S. Ephrem de Vita spirituali.

S. MALCHVS CONF. 21. Octobris.

Non latuit MALCHVM thesaurum esse virginitatem, tot prædonibus quot oculis exposuit. *Quare ut in tuto hunc collocaret, secum in silvas*

silvas exportavit. Sed, cheu ! non sola in silvis Diana, etiam Venus venatur. Et vide sis rectissima hujus setia. Emoritur MALCHI pater, & ficta pietas orbam solari matrem suadet. Clamat vitæ sanctioris Doctor, impietatem esse ipsissimam, alienam mortem suâ delugere, & ut funus comitaretur, funus velle fieri. Si mundo mortuus esset, quid illi cum vivâ matre ? si DEO viveret, quid cum mortuo patre foret ? Sed furdo fabulam. Abit è latribulis suis virginitas, peritura, nisi in latrones incidisset. Hi in servitutem abducunt, & ne fugere possit, molestissimâ compede, uxore onerant. Conclamabunt hîc alii. Sed noverint sic vexatam revixisse virtutem. Secura etiam in thalamo jacuit, & per conjugii larvam diu Venerem rîsit illibata virginitas. Quòd tamen rectiùs fugiendo quàm pugnando pugnat pudor, fugere ultimò pudici conjuges. Et jam per undas enataverat castitas, cum jugulo herus, & cum hoc servulus uterque camelo vectus hæsit. Defendit tamen antrum trepidos, & antrum suum læna, utroque hoste lacerato. Sed & domicilium fortioribus hæc cedens, aliò cum catulis emigravit. At MALCHVS non jam leones, sed nuptam suam fugiens, hanc inter virgines deposuit, ipse monachum rufus induit, mortuusque meruit, ut tumulo ejus raticum miraculum (VIRGO CONIUNX) inscriberetur. Ex D. Hieron.

Nunc dum tibi mundus arridet, dum carnis sanitas fervet, dum prosperitas terrena demulet, quæ post illa sequantur, cogita: & quæcumque transitoria sunt, altiori consilio jam transisse deæerne, & velut ludificatoris illusionis somnium deputas. S. Pet. Data, l. 8. ep. 8.

S. VR.